

DIUMENGE 3 DE PASQUA

Els textos d'avui ens parlen de perdó dels pecats i de reconciliació amb Déu. Aquell que no està en gràcia amb ell és convidat a reconèixer-se pecador i a dirigir-se a ell. Trobarà un advocat en la persona del mateix Jesús. En el perdó de Déu, recuperarà les forces i la seva dignitat de fill o filla de Déu.

LA TAULA DE LA PARAULA

APROFUNDIR la primera lectura: Fets 3, 13....

L'escena passa en el Temple de Jerusalem. Pere i Joan s'hi dirigeixen per a la pregària de les tres del capvespre. Un malalt de naixement demana almoïna. Pere li diu: *--De plata i d'or no en tenc, però el que tenc, t'ho don: en el nom de Jesucrist, el Natzarè, aixeca't i camina!*

El malalt entra al temple caminant, botant i lloant Déu. Al poble estupefacte Pere explica el que ha succeït. Sostenint-se en el credo d'Israel i va exposant la continuïtat de l'acció de Déu. El mateix Déu que ha intervingut en favor dels pares, ha aixecat d'entre els morts el seu servent Jesús i ha curat el malalt que camina ara pel temple. El Déu d'Israel allibera, aixeca, redreça. I Pere diu als habitants de Jerusalem. Vosaltres heu entregat Jesús. Heu preferit un assassí. Pere no aclapara els qui han mort Jesús, ni Pilat, ni la gent de Jerusalem i els seus caps que han actuat per ignorància. Rellegeix el drama de la Passió en el marc del projecte diví anunciat pels profetes. Amb Jesús, mort i ressuscitat, aquest projecte s'ha acomplert.

Cal notar els nombrosos títols cristològics, ben antics, en aquest discurs. Jesús és el SERVENT. La comunitat primitiva identifica Jesús amb el misteriós servent del segon Isaïes: *El meu servent triomfarà, serà enlairat, enaltit, posat molt amunt. (Is 52, 13).*

Jesús és el SANT. Un pensa evidentment en la vocació d'Isaïes i la seva visió del Senyor assegut en un trono: Sant, sant, sant el Senyor, Déu de l'univers. La santedat és un atribut de Déu. Aquesta implica una idea de puresa, de no mescla.

Jesús és el JUST. Com la santedat, la justícia és una de les característiques de Déu. Jesús és el just per excel·lència i la seva mort ha estat una mort injusta.

Jesús és finalment el PRIMOGÈNIT DELS VIVENTS. Es podria traduir igualment: el cap dels vivents o, si la paraula no fos reservada als productes fabricats en una indústria, el prototip dels vivents. Jesús és efectivament el primer d'una llarga sèrie d'éssers humans passats definitivament de la mort a la vida. Cadascú de nosaltres espera ser convidat a prendre un lloc en aquesta sèrie.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector distingirà bé:

- ☐ La introducció dels discurs de Pere: En aquell temps Pere digué al poble, de manera que els oients parin atenció al discurs.
- ☐ El discurs en tres parts:
 - + l'anunci de l'esdeveniment pasqual que oposa a l'acció de Déu i l'actitud del poble:
El Déu d'Abraham....ha glorificat Jesús el seu Servent...
 - Ell era l'innocent i el sant que vosaltres vau entregar i negar...*
 - Mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida...*
 - Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts.*

Pere no culpa els qui han matat Jesús i diu, aquesta frase que serà pronunciada canviant de to, després d'un curt silenci:

*Ja sé, germans, que no vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu que fèieu ,
L'acompliment de les Escripures: però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes...*

La crida a la conversió: *Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades es vostres culpes.*

SOBRE EL SALM 4

Pregària del vespre d'un creient que s'adorm amb el cor en pau. Ell posa la seva confiança en el Senyor que sabrà venir en ajut seu en cas de necessitat.

APROFUNDIR la segona lectura: 1 Joan 2, 1-5a

Tornau a Déu perquè els vostres pecats siguin esborrats, deia Pere en els Fets. Jo us e escrit perquè eviteu el pecat, diu Joan a la seva primera carta. En els dos casos, es tracta d'estar, o més tost tornar, a tenir bones relacions amb Déu. La primera carta de sant Joan aporta aquí un punt de vista nou. A aquells que estan angoixats per l'idea de comparèixer davant del tribunal de Déu, Jesús presenta un advocat que sabrà defensar-los.

És Jesús mateix, qualificat de just, com en el discurs de Pere. Amb ell, no tenim ja més necessitat de sacrificis expiatoris en el Temple. Inútil oferir la sang dels animals, per reconciliar-nos amb Déu. La reconciliació es fa per Jesús. Ell s'ofereix a si mateix com a víctima. El seu sacrifici té un valor universal.

Per ser reconciliat amb Déu, basta conèixer Jesús. Perquè no hi hagi malentesos, Joan explica el que entén per aquest terme. El creient és convidat a viure segons els manaments de Jesús. Jesús no ha de ser una simple “coneixença” sinó un amic i un mestre.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector s'esforçarà en distingir en la seva proclamació:

- ☐ L'adreça inicial: Fillets...
- ☐ La universalitat de la salvació oferta a tota persona per la mort – resurrecció de Jesús, *víctima propiciatòria pels nostres pecats...*
- ☐ *No solament pels nostres sinó pels de tot el món.*
- ☐ *El criteri d'autenticitat de la nostra fe: els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.*

PER APROFUNDIR l'Evangelí: Lluc 24, 35-48

Aquest relat de l'Evangelí de Lluc té nombrosos punts en comú amb el de l'evangelí de Joan, escoltat diumenge passat. Té la mateixa salutació: La pau sigui amb vosaltres. La mateixa voluntat de mostrar que el Senyor ressuscitat és a la vegada igual i diferent de Jesús de Natzaret. El ressuscitat no és ja visible permanentment pels seus. Jesús és absent i a la vegada present. Els seus desplaçaments no són limitats, com en els humans, per les barreres físiques: murs o portes. Ell viu en una condició nova. Però no és algú diferent. És realment Jesús de Natzaret. Fent constar les marques de les ferides de la Passió, menja peix torrat davant d'ells. No és un fantasma. Un fantasma no menja peix torrat.

Com abans, en el camí d'Emaús, Jesús explica els esdeveniments que fan referència a ell s'inscriuen en el projecte de Déu: calia que... I que aquest projecte no pot ser comprès més que per la lectura de les Escriptures. Aquestes són presentades segons la triple divisió de la Bíblia hebrea: la Llei (o la Torah), els profetes i els altres escrits (d'aquí els salms). I aquestes Escriptures no desvetllen el seu sentit complet més que a la llum de Jesucrist. Ell és l' intèrpret autoritzat pel Pare. Dóna la comprensió de l'Escriptura als seus deixebles.

El final del text sona com un enviament. Els apòstols (= enviats) són cridats a ser testimonis de Jesús mort i ressuscitat, a Jerusalem, després davant totes les nacions. No es tracta de fer propaganda o d'adoctrinament sinó d'anunciar la bona nova de la reconciliació de Déu amb la humanitat.